Het gebruik van foto's bij dermatologische problemen in de huisartsenpraktijk

Haio: SYKORA Linde , KUL
Promotor: LOUSBERGH Daniel
Praktijkopleider: WOUTERS Michel

Context: Huidaandoeningen komen frequent voor in de huisartsenpraktijk. Gezien het visuele karakter van huidziekten werd teledermatologie ontwikkeld. De diagnostische accuraatheid van huisartsen bij huidaandoeningen is zeer variabel.

Onderzoeksvraag: Kan het nemen van foto?s bij dermatologische problemen nuttig zijn voor het leerproces van de huisarts?

Methode: Tijdens een eerste fase werden foto?s genomen van dermatologische problemen. De interventie bestond uit een bespreking met een dermatoloog aan de hand van een presentatie van de foto?s met de klinische inlichtingen. Hierna werd een tweede registratieperiode uitgevoerd. Van beide fasen werd de diagnostische accuraatheid bepaald. Hierna werden beide fasen statistisch vergeleken.

Resultaten: De verdeling van de studiepopulatie leek vergelijkbaar tussen beide studiegroepen. Ook het voorkomen van de verschillende diagnosen leek relevant te zijn in vergelijking met de Intego-registraties van dermatologische diagnosen in de Vlaamse huisartsenpraktijken. Volgens de chi-kwadraat test vond men een statistisch significant verschil tussen beide groepen. Tijdens de tweede fase waren er dus meer correcte diagnosen. Er was een goede diagnostische accuraatheid voor eczemen en schimmelinfecties. De bacteri?le en virale infecties, alsook de tumoren werden minder goed herkend.

Conclusie: Volgens deze studie heeft het nemen van foto?s bij huidproblemen daadwerkelijk een bijdrage geleverd aan het leerproces van de huisarts-in-opleiding. Er was een significante verbetering in diagnotische accuraatheid. Men moet wel rekening houden met de mogelijkheid van een belangrijke bias. Namelijk doordat er een tijdsverschil was tussen beide fasen, is het ook mogelijk dat een andere, tot nader nog niet bepaalde interventie, kan bijgedragen hebben tot een verbetering van het resultaat. Gezien er momenteel nog niet veel literatuur over bestaat, is het zeker noodzakelijk om verder onderzoek te verrichten naar de mogelijkheden om teledermatologie te gebruiken voor educatieve doeleinden.